

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้เป็นเวลาที่เป็นสิริมงคลในการกลับมาสูงส่งที่สุด เพราะเป็นเวลานี้ที่พ่อสอนวิธีที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นนารายณ์แก่ลูก

คำถาม: ความรู้อะไรที่ลูกๆ มีที่ลูกจะไม่ร้องไห้ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใด?

คำตอบ: : ลูกมีความรู้ก็คือละครนี้ที่ลูกกำหนดไว้แล้ว ลูกรู้ว่าแต่ละดวงวิญญาณมีบทบาทของตนเองเพื่อเล่นในละครนี้ พ่อกำลังให้มรดกแห่งความสุขแก่เรา ดังนั้นทำไมเราควรจะร้องไห้? เราได้มีความใส่ใจที่จะพบผู้เป็นหนึ่งในเดียวผู้อาศัยอยู่เหนือในธาตุดุบรรทม เวลานี้เราได้พบท่านแล้ว ดังนั้นเราจะต้องการอะไรอื่น? ลูกๆ ผู้มีโชคไม่เคยร้องไห้

โอม ซานติ พ่อทางจิตกำลังนั่งที่นี่และจะอธิบายบางสิ่งแก่ลูกๆ ในรูปภาพเขียนว่า: ตรีมูรติ ชีพบาบา อธิบายแก่ลูกๆ เมื่อลูกอธิบายแก่บางคน ลูก ดวงวิญญาณพูดว่า: ชีพบาบาพูดสิ่งนี้ พ่อนี้ก็พูดด้วยเช่นกันว่า: บาบากำลังอธิบายแก่ลูก ที่นี้ไม่ใช่มนุษย์กำลังอธิบายแก่มนุษย์ แต่เป็นดวงวิญญาณสูงสุดที่กำลังอธิบายแก่ดวงวิญญาณทั้งหลาย หรือดวงวิญญาณกำลังอธิบายแก่ดวงวิญญาณ เพียงชีพบาบาเท่านั้นที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และท่านเป็นพ่อทางจิต เป็นเวลานี้ที่ลูกทางจิตได้รับมรดกของลูกจากพ่อทางจิต ลูกต้องปล่อยวางความภาคภูมิใจทางโลกใดๆ ที่นี้ เวลานี้ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกต้องกระทำและเฝ้าแต่ทำธุรกิจของลูกต่อไป ไม่ว่าเวลาใดที่ลูกเวลา ให้พิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ และบาปของลูกจะถูกเผาไป ลูกรู้ว่าชีพบาบาได้เข้ามาในผู้นี้ ท่านเป็นสัจจะและผู้มีชีวิต ท่านถูกเรียกว่าสัจจะ ผู้มีชีวิตและเป็นตัวแทนปีติสุข สิ่งนี้ไม่สามารถเป็นคำยกย่องของบรรพมา, วิษณุ หรือชางก้า หรือของมนุษย์อื่นใด พระเจ้า, ผู้สูงสุดเหนือสิ่งใด คือผู้เป็นหนึ่งเดียวเท่านั้น และท่านเป็นดวงวิญญาณสูงสุด เพียงเวลานี้เท่านั้นที่ลูกได้รับความรู้นี้ ลูกไม่ได้รับความรู้นี้อีกครั้ง พ่อมาทุก 5,000 ปีและทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเพื่อที่ลูกจะจดจำท่าน โดยการทำสิ่งนี้ลูกกลับมาสะอาดปราศจากตาโมประธาน ไม่มีวิธีอื่นใด ถึงแม้ว่ามนุษย์ร้องเรียกหา “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา!” พวกเขาก็ไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ถึงแม้พวกเขาพูดว่า “ราม ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ของสิดา” นั้นก็ดี ลูกทั้งหมดคือสิดา นั่นคือลูกคือผู้เลื่อมใสศรัทธา ผู้นั้นคือราม, พระเจ้า ลูกผู้เลื่อมใสศรัทธาต้องการผลของความเลื่อมใสศรัทธาของลูกจากพระเจ้า การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตคือผล เพียงพ่อผู้เดียวคือผู้ประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ในละคร, มีผู้ที่มียุทธศาสตร์สูงสุดและผู้ที่มีบทบาทต่ำสุดด้วยเช่นกัน ละครนี้ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีใครอื่นสามารถเข้าใจสิ่งนี้ เวลานี้จากการอยู่อย่างตาโมประธานและตกต่ำมากที่สุด ลูกกำลังกลับมาสะอาดปราศจากและเป็นมนุษย์ที่สูงส่งมากที่สุด ผู้ที่สะอาดปราศจากลูกกล่าวว่าสูงส่งมากที่สุด เวลานี้ลูกไม่ได้สูงส่งมากที่สุด พ่อกำลังทำให้ลูกสูงส่งมากที่สุด ไม่มีใครรู้ว่าวงจรของละครนี้เฝ้าแต่หมุนไปอย่างไร มียุคเล็ก ยุคแห่งการบรรจบพบกันและแล้วยุคทอง ใครทำให้โลกเก่าใหม่? ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถทำสิ่งนี้ พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันเพื่อสอนลูก พ่อไม่ได้มาในยุคทองหรือในยุคเล็ก พ่อพูดว่า: บทบาทของพ่ออยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เหตุนี้เองยุคแห่งการบรรจบพบกันจึงถูกเรียกว่ายุคแห่งการให้คุณประโยชน์ นี่คือนยุคแห่งความเป็นสิริมงคล ลูกกล่าวว่านี้เป็นเวลาที่ เป็นสิริมงคลมากที่สุดของยุคแห่งการบรรจบพบกัน เมื่อพ่อมาและเปลี่ยนลูกๆ จากมนุษย์ธรรมดาไปเป็นนารายณ์ มนุษย์คือมนุษย์ แต่พวกเขากลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง และแล้วพวกเขาถูกกล่าวได้ว่าผู้ที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป พ่อพูดว่า: ฉันกำลังก่อตั้งศาสนานี้ และลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์เพื่อสิ่งนี้อย่างแน่นอน เพียงพ่อผู้เดียวคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ที่เหลือทั้งหมดเป็นเจ้าสาว, ผู้เลื่อมใสศรัทธา เป็นการดีที่พูดว่า “ราม ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ของสิดา” อย่างไรก็ตามหลังจากนั้นพวกเขาพูดว่านั่นเป็นนักขัตตฤกษ์ของสกุลนักรบ ดังนั้นสิ่งนั้นกลับมาผิดไป ผู้คนเฝ้าพูดว่าไม่ว่าอะไรที่เขาต้องการโดยไม่มี ความเข้าใจ พวกเขาเฝ้าแต่พ่นคำสวดสิ่งนี้ ลูกรู้ว่าศาสนาของจันทราราศีกำลังได้รับการก่อตั้งเวลานี้ด้วย พ่อมาและก่อตั้งศาสนาสุกอบราห์มิน สิ่งนี้ไม่ได้ถูกเรียกว่าราชวงศ์ นี่เป็นครอบครัว ไม่มีอาณาจักรของพินดาวาสหรือฆราวาสที่นี้ ผู้ที่ได้ศึกษาก็จะสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้อย่างรวดเร็วมาก นี่คือนักขัตตฤกษ์ ใครกำลังพูดสิ่งนี้? พระเจ้า! ก่อนอื่นใดลูกๆ ต้องอธิบายว่าใครคือพระเจ้าของกิตะ พวกเขาพูดว่า: “พระเจ้าศรีกฤษณะพูด” อย่างไรก็ตามศรีกฤษณะคงอยู่ในยุคทอง ดวงวิญญาณที่อยู่ในเขาไม่สูญสลาย ชื่อของร่างกายเปลี่ยนไป ชื่อของดวงวิญญาณไม่เคยเปลี่ยน ร่างกายของดวงวิญญาณศรีกฤษณะเพียงคงอยู่ในรูปนั้นในยุคทอง เขาประกาศสิทธิในอันดับหนึ่ง มีลักษณะและนารายณ์ที่หนึ่ง ที่สอง ที่สาม ดังนั้นคะแนนของพวกเขจะต้องน้อยลงมากเท่านั้น สร้อยประจำตัวถูกสร้างขึ้น พ่อได้อธิบายว่ามีสร้อยประจำตัวของรูด้าและสร้อยประจำของรูด้า

พวกเขาแสดงสรีระประคำของรูดรอบคอวิชฌ์ ลูกๆกลายเป็นนายของดินแดนของวิชฌ์ต่างลำดับกันไป เป็นราวกับว่า ลูกได้กลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของวิชฌ์ ก่อนอื่นใดลูกกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอข้า นั่นถูกเรียกว่าสรีระประคำของ รูดร่า ซึ่งผู้คนหมุ่น สรีระประคำไม่เคยได้รับการกราบไหว้บูชา มีการหมุ่นลูกปิดของสรีระประคำในการจดจำระลึกถึง ผู้ที่ เข้าไปสู่อาณาจักรของดินแดนของวิชฌ์กลายเป็นลูกปิดของสรีระประคำต่างลำดับกันไป ในสรีระประคำมีพุ(ดอกไม้) เป็นอันดับแรก และแล้วจึงเป็นลูกปิดคู่ นั้นแสดงถึงหนทางครอบครัว หนทางครอบครัวเริ่มต้นด้วยบราห์มา, สรัสวตีและ ลูกๆ ผู้ซึ่งจะกลายเป็นเทพ ลักษณะและนารายณ์เป็นที่หนึ่ง เหนือเขาทั้งสองคือพุ(ดอกไม้) ชีพบาบา หลังจากผู้คนได้หมุ่น ลูกปิดของสรีระประคำ พวกเขาเคารพพุ (ดอกไม้) ชีพบาบา คือพุ (ดอกไม้) ท่านไม่ได้ใช้ชาติเกิด ท่านเข้ามาในผู้นี้ ท่าน อธิบายแก่ลูก ดวงวิญญาณของผู้นี้เป็นของเขาเอง ผู้นี้ดำเนินชีวิตไปด้วยการหาเลี้ยงชีพของร่างกายของเขา ในขณะที่ หน้าที่ของผู้เดียวนั้นคือการให้ความรู้แก่ลูก เมื่อภรรยาหรือพ่อของบางคนตาย ดวงวิญญาณนั้นถูกปลุกเรียกให้เข้ามา ในร่างของพระบรมหิณ ในสมัยก่อนดวงวิญญาณนั้นจะมา อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณนั้นจะไม่ละทิ้งร่างกายของเขาและ มา สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละครล่วงหน้า ทั้งหมดนั้นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ดวงวิญญาณนั้นได้ไปและรับอีก ร่างหนึ่ง เวลานั้นลูกกำลังได้รับความรู้ทั้งหมดนี้ ดังนั้นเมื่อบางคนตายลูกไม่ต้องวิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งใด ถึงแม้ว่าแม่ของ ลูกตาย ลูกก็รับประทานฮาလာ ลูกสาว (ซานต้าเบน) ได้ไปอธิบายแก่พวกเขาและถามพวกเขาว่า: “เหตุใดท่านจึงร้องไห้? ดวงวิญญาณนั้นได้ไปและรับอีกร่างหนึ่ง ดวงวิญญาณนั้นจะไม่กลับมาด้วยการร้องไห้ของท่าน” ผู้ที่มีโชคจะไม่ร้องไห้ เธอได้ทำให้ทุกคนหยุดร้องไห้และเริ่มอธิบายแก่พวกเขา ลูกสาวมากมายไปและอธิบายในวิธีนี้ “เวลานี้จึงหยุดร้อง! อย่า ได้เลี้ยงอาหารบราห์มินปลอม ฉันจะนำบราห์มินที่แท้จริงมาที่นี่” และแล้วเมื่อพวกเขาเริ่มฟังความรู้นี้ พวกเขาก็เข้าใจว่า สิ่งที่เราที่กำลังพูดนั้นถูกต้อง โดยการรับฟังความรู้นี้พวกเขาก็กลับมามีความสงบ แม้ว่าเมื่อผู้คนอ่านภควัดเป็นเวลา 7 วัน ความทุกข์ของพวกเขาจะไม่ถูกขจัดออกไป อย่างไรก็ตามลูกสาวสามารถขจัดความทุกข์ของทุกคนได้ ลูกเข้าใจว่าไม่มีความ จำเป็นใดเลยที่ต้องร้องไห้ ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว แต่ละคนมีบทบาทของตนเองที่จะเล่น ลูกไม่ควรร้องไห้เลยไม่ว่าใน สถานการณ์ใด ลูกได้พบพ่อ ครูและครูที่ไม่มีขีดจำกัดแล้ว ผู้ซึ่งลูกได้แสวงหาตลอด เวลานั้นลูกได้พบพ่อสูงสุด, ดวง วิญญาณสูงสุด ผู้ซึ่งอาศัยอยู่เหนือธาดูบราห์ม ดังนั้นอะไรอื่นเล่าที่ลูกต้องการ? พ่อเท่านั้นที่ให้ความสุข เมื่อลูก ลืมพ่อ ลูกก็จบลงด้วยการร้องไห้ ถ้าลูกจดจำพ่อ ลูกจะมีประสบการณ์ของความสุข โอ้โฮ! เรากำลังกลายเป็นนายของ โลก! และแล้วเราจะไม่ร้องไห้เป็นเวลา 21 ชั่วโมง 21 ชั่วโมงหมายถึงจนกระทั่งถึงวัยชราในแต่ละชาติเกิด นี่หมายถึงจะ ไม่มีการตายก่อนเวลาอันควรเลย ดังนั้นลูกควรมีความสุขที่แผ่ตัวอย่างมากภายในลูก ลูกรู้ว่าลูกจะมีชัยชนะเหนือมายา และกลายเป็นผู้มีชัยชนะเหนือโลก ไม่มีเรื่องของการขาดใจเลยลูก ลูกคือชีพขัตติ ลูกมีดาบของความรู้และลูกธนูของความรู้ นี้ ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาได้มีการวาดภาพเทวี่ที่มีคันธนูและลูกศร ฯลฯ พ่อพูดว่า: ลูกต้องเอาชนะกิเลส ด้วยดาบของความรู้นี้ เหล่าเทวี่ไม่สามารถก้าวร้าวรุนแรงได้ ทั้งหมดนั้นเป็นหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นักบวช นักบุญ ฯลฯ เป็นของหนทางแยกตัว พวกเขาไม่เชื่อในหนทางครอบครัวใดๆ ลูกสละละทิ้งทั้งหมดของโลกเก่าและร่างกาย เก่า เวลานั้นถ้าลูกดวงวิญญาณจดจำพ่อ ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะนำเอาสันสการ์ของความรู้นี้ไปกับลูก และแล้วใช้ชาติ เกิดในโลกใหม่ตามสันสการ์เหล่านั้น ถ้าลูกใช้ชาติเกิดที่นี่ และแล้วสันสการ์ของลูกจะนำลูกไปสู่บ้านที่ดี, บ้านราชาหรือ บ้านที่ฝึกฝนในศาสนา ลูกจะเป็นที่รักของทุกคน พวกเขาจะพูดว่าลูกคือเทวี่ ผู้คนร้องเพลงสรรเสริญศรัทธาอย่างมาก พวกเขาพูดว่าภุชณะขโมยและทำหม้อดินดินเผาแตกในวันเยาว์ของเขาและได้ทำสิ่งนี้สิ่งนั้น พวกเขากล่าวโทษ ภุชณะในหลายๆสิ่ง อัจชะ เหตุใดพวกเขาจึงแสดงศรัทธาภุชณะเป็นสินน้ำเงินคล้า? ภุชณะจะสวยงามมากที่นั่น ร่างกาย เฝ้าแต่เปลี่ยนไปและชื่อก็เปลี่ยนไปด้วยเช่นกัน ศรัทธาภุชณะเป็นเจ้าชายองค์แรกของยุคทอง และเหตุใดพวกเขาจึงทำให้ ภุชณะเป็นสินน้ำเงิน? ไม่มีใครบอกลูกได้ งู ฯลฯ ไม่ได้คงอยู่ที่นั่นที่จะทำให้ใครก็ตามเป็นสินน้ำเงิน ที่นั่นเมื่อบางคนได้รับ ยาพิษ เขาจะเปลี่ยนเป็นสินน้ำเงิน สิ่งต่างๆเช่นนี้ไม่สามารถเกิดขึ้นที่นั่นได้ เวลานั้นลูกกำลังกลับมาเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน เทพ ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับชุมชนบราห์มินนี้ ก่อนอื่นใดพ่อนำลูกบราห์มินมาเลี้ยงดูผ่านบราห์มา เนื่องจากประชาบิดาคงอยู่ จะมีผู้คนของเขามากมายด้วยเช่นกัน มีการพูดว่าสรัสวตีคือลูกสาวของบราห์มา ท่านไม่ได้เป็นภรรยาของบราห์มา ไม่มี ใครรู้สิ่งนี้ สิ่งสร้างของประชาบิดาบราห์มาเกิดจากปากเท่านั้น ไม่มีเรื่องของการยา พ่อเข้ามาในเขาและพูดว่า: ลูกคือลูกๆ ของฉัน ฉันได้ให้ชื่อผู้นี้ว่า “บราห์มา” ชื่อของผู้ที่ได้กลายเป็นลูกๆของท่านทั้งหมดถูกเปลี่ยนไป เวลานั้นลูกกำลังเอาชนะ ชชนะมายา นี้ถูกเรียกว่าละครของชัยชนะและการฟ่ายแพ้ พ่อสามารถทำให้ลูกทำการต่อรองที่ดีเช่นนั้น! ถึงกระนั้น มายา ทำให้ลูกฟ่ายแพ้และทำให้ลูกวิ่งหนีไป กิเลสทั้งห้าของมายาทำให้ลูกฟ่ายแพ้ ผู้ที่มีกิเลสทั้งห้าลูกกล่าวว่าเป็นส่วนหนึ่งของ ชุมชนปีศาจร้าย ผู้คนไปเบื้องหน้ารูปปั้นของเทวี่ทั้งหลายในวัดต่างๆและร้องเพลงสรรเสริญพวกเขาว่า: “ท่านเต็มเปี่ยม ไปด้วยทุกคุณธรรม...” พ่ออธิบายแก่ลูกว่า: ลูกเคยเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และแล้วลูกได้กลายเป็นผู้ กราบไหว้บูชาเป็นเวลา 63 ชาติเกิด เวลานั้นลูกกำลังกลับมาที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอีกครั้งหนึ่ง พ่อทำให้ลูกมีค่าควร

แก่การกราบไหว้บูชา ในขณะที่เราทำให้ลูกไปเป็นผู้กราบไหว้บูชา สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์ พ่อไม่ได้ศึกษาคัมภีร์ใดๆ ท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านเป็นผู้ทรงอำนาจโลก ทรงอำนาจหมายถึงผู้เดียวที่มีพลังทั้งหมด พ่อพูดว่า: พ่อรู้พระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหมด ทั้งหมดนั้นคือเครื่องประกอบของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อรู้สิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ลูกกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาในยุคทองแดง ในยุคทองและยุคเงินไม่มีการกราบไหว้บูชาได้เลย นั่นคือราชวงศ์ของผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และแล้วมีราชวงศ์ของผู้กราบไหว้บูชา เวลานี้ทั้งหมดเป็นผู้กราบไหว้บูชา ไม่มีใครรู้สิ่งเหล่านี้ พ่อมาและบอกลูกถึงเรื่องราวของ 84 ชาตเกิด การเล่นบทของการมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและการเป็นผู้กราบไหว้บูชาขึ้นอยู่กับลูก ผู้คนพูดถึงศาสนาฮินดู แท้จริงแล้วเคยมีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปในบาร์ด ไม่ใช่ศาสนาฮินดู ดังนั้นต้องอธิบายสิ่งต่างๆมากมาย การศึกษานี้ใช้เวลาเพียง 1 วินาที แม้กระนั้นการศึกษานี้ก็ได้ใช้เวลานาน มีการกล่าวว่า: “แม้ท่านเปลี่ยนมหาสมุทรไปเป็นน้ำหมึกและเปลี่ยนป่าไปเป็นปากกา นั้นก็ไม่สามารถมีที่สิ้นสุดของความรู้นี้ได้” พ่อจะเฝ้าแต่ถ่ายทอดความรู้นี้แก่ลูกจนกระทั่งเวลาสุดท้าย ลูกจะทำดีพิมพ์หนังสือนี้ได้มากมายเพียงใด? ในสมัยก่อนบาบาเคยตื่นแต่เช้าตรู่และเขียน และแล้วมาที่จะอ่านสิ่งนั้น จากเวลานั้นสิ่งนั้นได้ถูกพิมพ์ขึ้น กระดาษได้ถูกใช้ไปอย่างมาก กิตะเล็กมาก พวกเขาแม้กระทั่งทำลอคเก็ตของกิตะ กิตะมีผลกระทบอย่างมาก แต่พวกเขาได้ลืมนะเจ้าของกิตะ, ผู้ประทานความรู้ไปแล้ว อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจรรโลงระลึกถึง:

1. จงเอาชนะกิเลสตัณหาของความรู้นี้ เติบโตเต็มตนเองด้วยสันสการ์ของความรู้นี้ สละละทิ้งโลกเก่าและร่างเก่าของลูก
2. จงความสุขของการอยู่อย่างมีโชค อย่าได้วิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งใด อย่าหลั่งน้ำตาของความทุกข์แม้เมื่อบางคนจากร่างกายของเขาไป

พร: ขอให้ลูกสอบผ่านข้อสอบในหนึ่งวินาทีด้วยพลังในการควบคุมของลูกและสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม เข้ามาในร่างกายของลูกชั่วขณะหนึ่งและกลับมาละวางจากร่างกายของลูกในช่วงขณะต่อมาและมันคงอยู่ในสภาพอะแวค มากเท่าที่มีความโกลาหล จงให้สภาพของลูกมีความสงบอย่างเท่าๆกัน สำหรับสิ่งนี้ลูกต้องใช้พลังในการเก็บแต่สิ่งที่ให้ประโยชน์ ในหนึ่งวินาทีไปจากการขยายตัวมาสู่สาระ และในหนึ่งวินาทีจากสาระไปสู่การขยายตัว เพียงผู้ที่มีพลังในการควบคุมเช่นนั้นเท่านั้นที่สามารถควบคุมโลกได้ เป็นการฝึกฝนนี้ที่จะทำให้ลูกสามารถสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมในข้อสอบสุดท้ายของหนึ่งวินาที

คติพจน์: มีประสบการณ์และให้ประสบการณ์ของสภาพที่ปลดเกษียณแก่ผู้อื่นและเกมในวัยเด็กทั้งหมดจะจบสิ้นลง

***** โอม ขานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: เพิ่มการฝึกฝนสภาพปราศจากร่าง(ashariri and videhi)

กลายเป็นอรชุน (ผู้ริเริ่ม) ในการกลับมาปราศจากร่าง คุณสมบัติพิเศษของอรชุนคือการเป็นตัวของรูปจุดและกลายเป็นผู้ได้รับชัยชนะ ผู้ที่เป็นผู้ทำลายความความผูกพันยึดมั่นและเป็นตัวแทนการจรรโลงระลึกถึงคืออรชุน อรชุนคือผู้ที่ฟังความรู้ของกิตะและไตร่ตรองสิ่งนั้นอย่างสม่ำเสมอ ทุกคนต้องกลับมาปราศจากร่างในลักษณะนี้และตายในขณะที่มีชีวิตอยู่ ผู้ที่มีทัศนคติของการวางเฉยอย่างไม่มีขีดจำกัดเช่นนี้คืออรชุน